

KARLOVA UNIVERZITA V PRAZE
Fakulta sociálních věd
Katedra politologie Institut politologických studií

POSUDEK DIPLOMOVÉ PRÁCE

V počítači vyplňujte pouze do šedivých políček!

Po jejich vyplnění posudek vytiskněte, zakroužkujte navrhovanou známku, podepište a odevzdejte!

Typ diplomové práce („bakalářská“ nebo „magisterská“): bakalářská

Typ posudku („posudek vedoucího práce“ nebo „posudek oponenta“): posudek oponenta

Autor/ka práce : Aneta Kapuciánová

Název práce: *Charakter českého volebního systému a jeho vliv na český stranicko-politický systém.*

Autor/ka posudku : PhDr. Josef Mlejnek, Ph.D.

Pracoviště: IPS FSV UK Praha

1. VZTAH SCHVÁLENÝCH TEZÍ A VÝSLEDNÉ PRÁCE^{*)}

		1. Odpovídá schváleným tezím	2. Odchyluje se od tezí, ale odchýlení je vhodné a v práci zdůvodněné	3. Odchyluje se od tezí a odchýlení není vhodné a v práci zdůvodněné	4. Neodpovídá schváleným tezím
1.1.	Cíl práce	X			
1.2.	Metoda práce	X			
1.3.	Struktura práce			X	

^{*)}Označte „X“ vybrané hodnocení.

KOMENTÁŘ (v případě hodnocení ve sloupcích 3 a 4 musí autor posudku slovně formulovat hlavní výtky pro jednotlivé podbody) (max. 500 znaků)

Za naprosto nedostačující považuji subkapitolu 2.3, podle názvu věnovanou otázce ústavnosti volebního systému. V projektu autorka slibuje, že „nastíní přesněji podobu stížnosti“ Petra Pávka k ÚS a že taktéž připojí „vyjádření Ústavního soudu“. Celá kapitolka má však něco málo přes stránku, přičemž autorka cituje ze senátorské stížnosti k ÚS, pak ze zpravodajství ČT24 a též z internetové stránky Strany zelených. Celý problém tak jen lehce nadhodila, podobu stížnosti Petra Pávka rozhodně přesněji nenastíhuje a vyjádření ÚS vůbec nekomentuje.

2. HODNOCENÍ OBSAHU VÝSLEDNÉ PRÁCE

		Hodnocení známkou
	Bakalářské práce:	
2.1	Relativní úplnost zpracované literatury ke zvolenému tématu	3
2.2	Pochopení zpracované literatury	3-
2.3	Schopnost aplikovat prostudovanou literaturu	3-
2.4	Zvládnutí zvolené techniky zpracování materiálu	3
	Magisterské práce:	
2.1	Relativní úplnost zpracované literatury ke zvolenému tématu	
2.2	Schopnost kriticky vyhodnotit prostudovanou literaturu	
2.3	Úroveň zpracování materiálu, resp. zvládnutí techniky empirického výzkumu	
2.4	Schopnost sestavit a použít soubor metod přiměřený cíli	
2.6	Původnost práce, přínos práce k rozvoji oboru	

^{*)} Vyplňujte číslicí na škále 1 – 2 – 3 – 4 (výborné – velmi dobré – dobré – nedostatečné)

KOMENTÁŘ (v případě hodnocení 3 a 4 musí autor posudku slovně formulovat hlavní výtky pro jednotlivé podbody) (max. 500 znaků)

Komentář – viz závěrečné hodnocení.

3. HODNOCENÍ KONEČNÉ PODOBY VÝSLEDNÉ PRÁCE

		Hodnocení známkou
	Bakalářské práce:	
3.1	Logičnost struktury práce	3
3.2	Úroveň poznámkového aparátu a odkazů	2
3.3	Dodržení citační normy	2
3.4	Oprávněnost a vhodnost příloh	3
3.5	Jazyková a stylistická úroveň práce (pokud je opakovaně porušována platná kodifikace pravopisné normy, hodnotíte stupněm 4!)	3
3.5	Grafická úprava	4*
	Magisterské práce:	
3.1	Logičnost struktury práce	
3.2	Zvládnutí terminologie oboru	
3.3	Úroveň poznámkového aparátu	
3.4	Dodržení citační normy	
3.5	Oprávněnost a vhodnost příloh	
3.6	Jazyková a stylistická úroveň práce (pokud je opakovaně porušována platná kodifikace pravopisné normy, hodnotíte stupněm 4!)	
3.7	Grafická úprava	

^{*)} Vyplňujte číslicí na škále 1 – 2 – 3 – 4 (výborné – velmi dobré – dobré – nedostatečné)

KOMENTÁŘ (v případě hodnocení 3 a 4 musí autor posudku slovně formulovat hlavní výtky pro jednotlivé podbody) (max. 500 znaků)

*V exempláři práce, který jsem měl k dispozici, vypadla ze všech nadpisů, vytištěných tučně nebo kurzivou, některá písmena s háčky, kroužky apod.

4. SHRNUJÍCÍ KOMENTÁŘ HODNOTITELE (celkový dojem z výsledné práce, její silné a slabé stránky, původnost tématu a myšlenek apod.) (max. 750 znaků)

„Tato práce měla ambice sloužit jako souhrn poznatků o českém volebním systému, jeho kladech a záporech, jeho vývoji a vlivu na stranický systém,“ píše v závěru předkládané práce její autorka Aneta Kapuciánová. Lze říci, že ve své práci tohoto cíle v zásadě dosáhla, neboť jde opravdu jen o jakýsi souhrn poznatků, nicméně dosti neuspořádaný, bez vlastní analýzy, a provázený řadou chyb a nepřesností.

V úvodu práce vyvolá její autorka ve čtenáři značné očekávání, neboť dokonce tvrdí, že „nahlédla do tajů volebního systému Španělska a Švýcarska“. Pokud ano, tak si je nechala pro sebe, poněvadž pasáže věnované Španělsku a Švýcarsku jsou pouze letmým popisem, jemuž se v posudku nebudu dále věnovat.

Pokud jde o „souhrn poznatků o českém volebním systému“, zmíním pouze největší nedostatky.

Na s. 21 autorka píše, že „do boje o sestavení vlády se dostanou všechny strany, které překročí 5% volební klauzuli“. To je samozřejmě velmi nepřesná formulace, kterou zde uvádím jako typickou ukázkou posunu a nepřesností, jichž se autorka na mnoha místech práce dopouští.

Na s. 22 se dočteme, že „Po volbách do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky v roce 1998, na jejichž základě nebylo možno opět sestavit většinovou akceschopnou vládu, se začalo hovořit o změně volebního systému.“ Přitom výsledek voleb 1998 umožňoval minimálně dvě většinové vládní koalice (ODS + KDU + US a ČSSD + KDU + US), čili tvrzení autorky je mylné. Ostatně, v celé práci obrovsky přeceňuje roli volebního systému, který viní skoro ze všech zel české politiky, a podceňuje či vůbec nezmiňuje (anebo zmiňuje jen velmi letmo) faktory jiné, jako slabou schopnost elit k politickému konsenzu či, a to především, nadstandardně silné postavení KSČM, které tvoří primární příčinu obtížného sestavování českých vlád, nikoliv volební systém, který tuto silnou pozici KSČM pouze registruje. Ostatně, pokud by KSČM byla méně anti- či nesystémová, vůbec by se nedalo hovořit o nějakém patu ve volbách 2006, neboť by tu existovala celá řada koaličních možností. Tomuto aspektu se však autorka práce vůbec nevěnuje.

Na stejné stránce vše vysvětluje jako nějakou přírodní pohromu: „Důvodem může být fakt, že po vcelku stabilní vládě ODS, která byla etablována na základě voleb v roce 1992, najednou do českého prostředí zavítala politická nestabilita, začaly se objevovat pády vlád a následné předčasné volby, začaly vznikat vlády menšinové.“ Na s. 26-27 se autorka opět uchyluje k tomuto způsobu argumentace, když píše, že „při volbách v

roce 2006 jsme si také mohli všimnout nového prvku, který se k nám dostal z Německa a tím je negativní volební kampaň“. A na s. 47 se čtenář dozví, že se „do České republiky dostal trend nerozhodnutých voličů“. To je sice na první pohled zajímavé meteorologické či epidemiologické vysvětlení politických jevů, bez podrobnějšího kauzálního rozboru však fakticky i metodologicky spíše bezcenné.

Na s. 27 pak autorka charakterizuje kombinaci D'Hondtovy metody a velikosti volebních obvodů v politických realitách České republiky jako „téměř smrtící“. Jako konkrétní oběť však uvádí pouze Stranu zelených, která sice byla v končícím volebním období v PS PČR podprezentována, nicméně hovořit v této souvislosti o „téměř smrtících“ účincích volebního systému je značně přehnané.

Za naprosto nedostačující pak považuji subkapitolu 2.3, podle názvu věnovanou otázce ústavnosti volebního systému. V projektu autorka slibuje, že „nastíní přesněji podobu stížnosti“ Petra Pávka k ÚS a že taktéž připojí „vyjádření Ústavního soudu“. Celá kapitolka má však něco málo přes stránku, přičemž autorka cituje ze senátorské stížnosti k ÚS, pak ze zpravodajství ČT24 a též z internetové stránky Strany zelených. Celý problém tak jen lehce nadhodila, podobu stížnosti Petra Pávka rozhodně přesněji nenastíhuje a vyjádření ÚS vůbec nekomentuje. Zarážející je pak též skutečnost, že v celé práci vůbec nerozebírá to, jak je volební systém pro volby do PS PČR zakotven v ústavě, jaké to má důsledky pro případnou změnu či úpravu volebního systému, jaké rozdílné interpretace ona ústavní formulace vyvolává apod.

Celkově tak musím bakalářskou práci Anety Kapuciánové charakterizovat jako dosti chaotickou a nepromyšlenou. Jako známku navrhuji **dobře mínus (3-)**.

5. OTÁZKY, K NIMŽ SE PŘI OBHAJOBĚ DIPLOMANT MUSÍ VYJÁDŘIT (jedna až tři):

5.1	
5.2	
5.3	

6. NAVRHOVANÁ ZNÁMKA (po vytištění posudku ručně zakroužkujte vámi navrhované hodnocení)

výborně – velmi dobře – dobře – nedoporučuji k obhajobě

ZDŮVODNĚNÍ V PŘÍPADĚ NEDOPORUČENÍ (max. 500 znaků)

Datum: 8. 6. 2009

Podpis: : PhDr. Josef Mlejnek, Ph.D.